

Les Amours d'Astrée et de Céladon

(2007 - El romance de Astrea y Celadon), d'Eric Rohmer

Sinopsi

El pastor Celadon i la pastora Astrea s'estimen. Enganyada per un pretendent, Astrea rebutja Celadon el qual, desesperat, es llença al riu. Ella creu que és mort, quan ha estat salvat, en secret, per unes nimfes.

Fitxa tècnica

Director Eric Rohmer
 Guio Eric Rohmer
 Fotografia Diane Baratier
 So Pascal Ribier
 Muntatge Mary Stephen
 Producció Eric Rohmer,
 Jean-Michel Rey,
 Philippe Liégeois
 i Françoise Étcheagaray
 Vestuari Pierre-Jean Larroque
 i Pu-lai
 Durada 1h 49 min.

Fitxa artística

Astrée Stéphanie de Crayencour
 Léonide Cécile Cassel
 Galathée Véronique Reymond
 Sylvie Sylvie
 Lycidas Jocelyn Quivrin
 Phillis Mathilde Mosnier
 Hylas Rodolphe Pauly
 Adamas Serge Renko
 Semyre Arthur Dupont
 Amynthe Priscilla Galland
 Un pastor Olivier Blond
 Un pastor Alexandre Everest
 Una pastora Caroline Blotière
 La veu off Alain Libolt
 El grup de dansa Les Brayauds

CRÍTICA

D'entrada, ens sorprenen la llum, els colors, la vivacitat de l'escena. El verd espumejant de l'herba dels turons, la gràcia de la noia que els baixa, la seva cabellera daurada acuradament desordenada, la roba del seu vestit blanc que deixa transparentar l'ombra de dues cames primes i esveltes... Qui és? És Astrée la pastora, la reencarnació rohmeriana de l'heroïna de l'obra mestra de la literatura barroca, L'Astrée, d'Honoré d'Urfé.

Després de La Marquise d'O, Perceval de Gallois i L'Anglaise et le Duc, Les Amours d'Astrée et de Céladon és la quarta adaptació històrica d'Eric Rohmer. Però tot i que aquesta novel·la hagi nascut a començaments del segle XVII, que l'acció se situï en una Gàl·lia imaginària on coincideixen el cristianisme i la mitologia romana, el film batega en tot moment amb una agosarada modernitat.

Allò que interessa a Rohmer del text d'Urfé té a veure amb l'intercanvi, la multiplicació dels reflexos, la inadequació dels punts de vista. Ho fa amb

un plaer comunicatiu que transmet a l'espectador un vertigen deliciós. Entrellaçant els mots d'Urfé amb els cossos dels seus actors, fa vibrar els uns i els altres amb una sensualitat torbadora sota els auspicis del transvestisme. El tema recorre el film, des de l'origen fins el desenllaç, aportant-li un toc queer tan alegre com inesperat.

Astrée estima a Céladon, qui estima alhora a Astrée bojament, però en secret, ja que ho tenen prohibit per culpa d'una disputa irreconciliable que oposa les dues famílies. Tot comença amb una mascarada, la de Céladon, efeb interpretat per l'efeminat Andy Gillet i que, en un casament, per tal de venjar-se dels seus pares, fingeix estar enamorat d'una altra joveneta. Acompanyada d'un gelós, Astrée ho descobreix i se'n torna trasbalsada. Tot i conèixer el veritable motiu, fa saber a quíl l'ha ofesa que no vol tornar-lo a veure si ella no li dóna permís.

Desesperat, Céladon es llença al riu, perd el coneixement i acaba en els braços de tres nimfes, que el reanimen amb

les seves dolces carícies. Recuperat, el jove fa vida d'ermità i construeix al bosc un temple dedicat a la glòria de la deessa Astrée, sense cap més esperança que la de sentir un dia a la veu de la seva estimada que li demana que torni al seu costat.

El darrer moviment del film mostra el retrobament de la pastora i de Céladon, el qual, disfressat de noia, espera merèixer la seva amistat i, qui sap, recuperar el seu amor. En aquest joc de miralls i d'il·lusions, on les fronteres entre els gèneres s'esborren –en el sentit anglosaxó de gender- i també entre les èpoques- vestits, música, arquitectura, mitologia són una font deliberada d'anacronisme-, l'art és l'únic guia de la veritat: aquí un poema gravat en un arbre, allà un medalló amb el retrat d'Astrée, apareixen successivament com a únics elements de proves- de la innocència de Céladon en el primer cas, del fet que no ha mort en el segon- en un camp de percepció falsejat per les passions.

Als seus 87 anys, Rohmer demostra que no ha cedit en absolut en el seu amor per l'ideal i firma un film inesperat- però ple de ressonàncies de la seva obra passada-, i tot ell vibrant d'un erotisme sorprenent. Una oda a l'art, i a la vida.

Isabelle Regnier
Le Monde
Article publicat el 5-9-2007
Text traduït i adaptat
per Alliance Française

FILMOGRAFIA

- Les Amours d'Astrée et de Céladon (2007)
- Le Canapé rouge (2005)
- Triple Agent (2004)
- L'Anglaise et le Duc (2001)
- Conte d'automne (1998)
- Conte d'été (1996),
- Les Rendez-vous de Paris (1995)
- L'Arbre, le maire et la médiathèque (1993)
- Conte d'hiver (1992)
- Conte de printemps (1990)
- L'Ami de mon amie (1987)
- 4 Aventures de Reinette et Mirabelle (1987)
- Les Nuits de la pleine lune (1984)
- Le Rayon vert (1983)
- Pauline à la plage (1983)
- Le Beau mariage (1982)
- La Femme de l'aviateur (1980)
- Perceval le Gallois (1979)
- La Marquise d'O... (1976)
- Ma nuit chez Maud (1974)
- L'Amour l'après-midi (1972)
- Le Genou de Claire (1970)
- Louis Lumière (TV) (1968)
- La Collectionneuse (1967)

- Paris vu par... (1965)
- Don Quichotte de Cervantes (TV) (1964)
- La Carrière de Suzanne (1963)
- Le Signe du lion (1962)
- La Boulangère de Monceau (1962)
- Présentation ou Charlotte et son steak (1960)
- Veronique et son cancre (1958)
- La Sonate à Kreutzer (1956)
- Bérénice (1954)
- Journal d'un scélérat (1950)

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

Cineclub Sabadell

C/ d'en Font, 1, 08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

Ajuntament de Sabadell

Hi col·labora

